

345

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 5 listopada 1958 r.

w sprawie obowiązku posiadania przez osoby przybywające do Polski świadectw szczepienia przeciwko ospie i cholercie.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. b) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby starające się o wizę wjazdową do Polski, a także obywatele polscy powracający do kraju powinni wykazać się posiadaniem ważnego świadectwa szczepienia przeciwko ospie, wystawionego zgodnie z obowiązującymi umowami międzynarodowymi.

2. Szczepienie przeciwko ospie powinno być dokonane nie wcześniej niż przed trzema laty, a w przypadku pierwszego szczepienia nie później niż przed ośmiu dniami przed przewidywanym terminem przybycia do Polski.

§ 2. Od obowiązku określonego w § 1 są zwolnione:

- 1) osoby, które przyjeżdżają do Polski bezpośrednio z całego obszaru Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, z krajów europejskich, ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej lub z Kanady, jeżeli co najmniej przez

14 dni przed przewidywanym terminem przybycia do Polski przebywały w tych krajach na obszarach nie uznanych za czasowo zakażone ospą;

2) następujące osoby, pod warunkiem przedłożenia zaświadczenia organów sanitarnych kraju, z którego wyjeżdżają do Polski, stwierdzającego, że nie przebywały na obszarze uznanym za zakażony ospą co najmniej przez okres 14 dni przed przewidywanym terminem przybycia do Polski:

a) dzieci do ukończenia trzech miesięcy życia,

b) inne osoby, które przedłożą zaświadczenie lekarza urzędowego państwowej służby zdrowia kraju, z którego wyjeżdżają do Polski; zaświadczenie powinno stwierdzać, że osoby te nie mogą być poddane szczepieniom przeciwko ospie ze względu na wiek lub zły stan zdrowia, lub ze względu na spóźniony rozwój, jeśli chodzi o dzieci do 6 miesięcy życia.

§ 3. 1. Osoby określone w § 1 ust. 1, które przebywały w krajach uznanych w całości lub części za zakażone cholerą, powinny wykazać się posiadaniem ważnego świadectwa szczepienia przeciwko cholerze wystawionego zgodnie z obowiązującymi umowami międzynarodowymi.

2. Szczepienie przeciwko cholerze powinno być dokonane nie wcześniej niż przed sześciu miesiącami i nie później niż przed sześciu dniami przed przewidywanym terminem przybycia do Polski.

3. Od obowiązku określonego w ust. 1 są zwolnione osoby, które opuszczą tereny zakażone co najmniej na sześć dni przed przewidywanym terminem przybycia do Polski.

§ 4. Główny Inspektor Sanitarny ustala wykazy obszarów w krajach wymienionych w § 2 pkt 1 uznanych czasowo za zakażone ospą oraz wykazy krajów bądź ich części uznanych za zakażone cholerą.

§ 5. Osoby, które przybyły do Polski bez uzyskania wizy oraz nie posiadają zaświadczeń wymaganych w myśl §§ 1 i 3, mogą być poddane przymusowemu szczepieniu przeciwko ospie lub cholerze oraz nadzorowi lub kwarantannie na czas do 14 dni, jeśli chodzi o zabezpieczenie przeciwko ospie, a do 6 dni, jeśli chodzi o zabezpieczenie przeciwko cholerze.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 16 lutego 1956 r. w sprawie obowiązku posiadania przez osoby starające się o wizę wjazdową do Polski świadectw szczepienia przeciwko ospie i cholerze (Dz. U. Nr 8, poz. 48).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: R. Barański